

Dosarul nr.3ra-1496/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: G.Cazacu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V.Buhnaci, L.Pruteanu, M.Guzun)

Î N C H E I E R E

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Mihail Bucișcan,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Mihail
Bucișcan împotriva Inspecției de Stat în Construcții cu privire la prezentarea
răspunsului complet la petiții și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 26 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de către Mihail Bucișcan și s-a menținut hotărârea din 18
ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 29 noiembrie 2016, Mihail Bucișcan a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspecției de Stat în Construcții cu privire la prezentarea răspunsului
complet la petiții și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în calitate de victimă în cauza
contravențională nr. 02-4r-6331- 21032016, la 12 septembrie 2016 s-a adresat
Inspecției de Stat în Construcții cu cererea nr. B-978, prin care a solicitat
explicarea motivelor absenței reprezentantului instituției în cauză respectivă, la
ședința de judecată de la Curtea de Apel Chișinău la 14 iulie 2016.

A susținut reclamantul că, în aceeași petiție a solicitat Inspecției de Stat în
Construcții întocmirea unui proces-verbal repetat, dat fiind că Curtea de Apel
Chișinău a decis menținerea hotărârii din 22 februarie 2016 a Judecătoriei Rîșcani,
mun. Chișinău, în cauza contravențională pornită în privința Verei Foltea, în baza
art.177, alin.1), 2), lit. j) Cod Contravențional.

Mihail Bucișcan a menționat că, anterior instanța de fond prin hotărârea din
22 februarie 2016, a încetat procesul pe marginea cauzei contravenționale pe
motivul neprezenței agentului constatator.

Astfel, la 12 septembrie 2016 a depus o cerere nr. B-978/1 în adresa șefului
Inspecției de Stat în Construcții cu solicitarea, în calitate de victimă, în cauza
contravențională, de a i se explica motivele absenței reprezentantului instituției
respective, la ședința de judecată de examinare cauzei contravenționale nr. 41-4-

51-74-19042016 la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău la 25 iulie 2016. De asemenea a solicitat ca vinovatul sa fie sancționat disciplinar, aceasta deoarece a neglijat obligațiunile de serviciu, precum și includerea sa în comisia disciplinară a instituției publice pentru examinarea abaterii disciplinare.

Mihail Bucișcan a notat că, la 7 septembrie 2016 a depus Inspecției de Stat în Construcții o cerere nr. B-1008, solicitând expedierea copiei fișei de post a reprezentantului acestei instituții publice, delegat pentru reprezentare la examinarea cauzei contravenționale nr. 02-4r-6331-21032016 la Curtea de Apel Chișinău la 14 iulie 2016. De asemenea a solicitat să i se prezinte confirmarea precum că, pentru 14 iulie 2016 reprezentanții Inspecției de Stat în Construcții erau antrenați în alte procese de judecată din cadrul Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, fiind imposibilă prezența acestora în cadrul ședinței de judecată de la Curtea de Apel Chișinău.

În acest sens, reclamantul a susținut că, cererea prealabilă nr. B-1175 a fost înregistrată la 31 octombrie 2016 la Inspecția de Stat în Construcții cu solicitarea de a i se oferi răspunsuri la cererile înregistrate cu nr. B-978 din 12 septembrie 2016, nr. B-978/1 din 12 septembrie 2016 și nr. B-1008 din 19 septembrie 2016, în termen de 5 zile, cu repararea prejudiciului moral în valoare de 1 000 de lei, ca urmare a neexaminării petițiilor în termenul legal.

A mai indicat reclamantul că, la 3 noiembrie 2016, Inspecția de Stat în Construcții a emis un răspuns f/n, prin care l-a informat incomplet cu privire la petițiile anterior depuse nr. B-978 din 12 septembrie 2016, nr. B-978/1 din 12 septembrie 2016 și nr. B-1008 din 19 septembrie 2016.

Drept urmare, a considerat că, prin refuzul de a i se oferi răspunsurile în termen, a fost încălcată Legea privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000 și i-a fost cauzat un prejudiciu moral, pe care-l estimează la suma de 1 000 de lei.

În drept, Mihail Bucișcan și-a întemeiat pretențiile în baza art. 8 alin. (1) a Legii cu privire la petiționare, care prevede că petițiile se examinează de către organele corespunzătoare în termen de 30 de zile lucrătoare, iar cele care nu necesită o studiere și examinare suplimentară - fără întârziere sau în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (4) și (5).

Reclamantul a solicitat obligarea Inspecției de Stat în Construcții să prezinte răspunsul complet la petițiile înregistrate cu nr. B-978 din 12 septembrie 2016, nr. B-978/1 din 12 septembrie 2016 și nr. B-1008 din 19 septembrie 2016 și repararea prejudiciului moral în sumă de 1 000 de lei.

Prin hotărârea din 18 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de către Mihail Bucișcan împotriva Inspecției de Stat în Construcții cu privire la prezentarea răspunsului complet la petiții și repararea prejudiciului moral, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 9 februarie 2018, Mihail Bucișcan a declarat apel împotriva hotărârii din 18 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 26 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Mihail Bucișcan și a fost menținută hotărârea din 18 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 1 alin. (1), (2), 5, 6 alin. (1), (2), 10, 16 ale Legii privind accesul la informație.

Cu referire la nomele citate și în raport cu materialele cauzei, Curtea de Apel Chișinău a reținut corectă soluția primei instanțe, or, la materialele cauzei este anexată dovada expedierii în termenul legal stabilit a răspunsului la petițiile înregistrate cu nr. B-978 din 12 septembrie 2016, nr. B-978/1 din 12 septembrie 2016 și nr. B-1008 din 19 septembrie 2016, cu expunerea asupra pretențiilor invocate în petițiile sus-indicate și respectarea prevederilor art.5 alin.(2) din Legea cu privire la accesul la informație. (f.d. 9-10)

Argumentele lui Mihail Bucișcan precum că, pârâtul nu i-a oferit răspunsuri complete la petițiile înregistrate, nu pot constitui temei pentru admiterea apelului în sensul declarat, în situația în care poziția Inspecției de Stat în Construcție, ca autoritate publică a fost deja reflectată detaliat în răspunsul din 3 noiembrie 2016 cu care apelantul Bucișcan Mihail a făcut cunoștință la 29 noiembrie 2016 (f.d. 10).

Sub acest aspect, instanța de apel a evidențiat că, Mihail Bucișcan nu este de acord cu conținutul informației/răspunsului primit de la Inspecția de Stat în Construcție, iar aceasta nu poate constitui temei de a se constata că acestuia din urmă i-a fost lezat dreptul său de acces la informație, cu atât mai mult că, instanța de judecată nu poate examina conținutul unui răspuns la o cerere, deoarece petiționarul nu poate să pretindă ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens.

La 4 septembrie 2018, Mihail Bucișcan a declarat recurs împotriva deciziei din 26 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și pasibile de casare.

Recurentul a menționat că, la adoptarea hotărârilor judecătorești, instanțele ierarhic inferioare au încălcat și au aplicat eronat normele de drept material.

A relatat recurentul că, răspunsul trebuie să fie concret și să se refere nemijlocit la obiectul cererii, fiind inadmisibil un răspuns evaziv, incomplet sau diriguitor, dar nu concretizat.

În drept, și-a bazat cererea de recurs pe prevederile 11 al Legii privind accesul la informație.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin referința din 9 noiembrie 2018, Agenția pentru Supraveghere Tehnică a Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 26 iunie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către Mihail Bucișcan la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 4 septembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Mihail Bucișcan în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mihail Bucișcan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurrenței cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură

civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Mihail Bucișcan.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Mihail Bucișcan, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva